

страстите си ставать кѣто нечувствителны и слѣпы, на затова презыратъ найдобрите наставленія, подсмѣватся на добрыте дѣла, и послѣдовать злыте си склоности. Тѣжкѣва въ цѣлыатъ си животь не ся покойни, и никога не можать да бѣдять участницы на преполезнѣтъ истинѣ, която ѣ самъ Богъ намъ предалъ, и която ны увѣрява, че ще сѣкой, който живѣе благочестиво и добродѣтельно, да наслѣди царство небесно и животь вѣчный. Но ты сыне мой, не ся оставяй нивгѣ отъ словото Божіе, което укоренява въ сѣрдцата светѣтъ вѣрѣ, производи и утвеждава любовьтъ кѣмто нашите ближны, и представля ни ги че сѣ наши брати, укрѣпява надеждѣтъ ни, и распалява ни любовьтъ кѣмто Создательтъ: а да бы пакъ посѣяното сѣме на словото Божіе въ твоео сѣрдце непоколебимо остало, треба да ся чувашь отъ злы мысли и дѣла — тѣ да ти не бѣде смѣртъ та горка.

И тѣй сыне любезный, кѣто Князь препоручавамъ ти и отстъпнамъ княжестѣтъ си власть и область: а кѣто отецъ, оставямъ ти тоя завѣтъ, по когото да ся владашь, тѣ да бѣдешъ на неприятельте си страшанъ, а на своите миль и любезень.

